

підприємства з кризи. В процедурі превентивної реструктуризації арбітражний керуючий, як неупереджена особа, має діяти виключно в межах Закону, добросовісно виконуючи свої обов'язки. Зазначена процедура створена для бізнесів, що працюють та які зазнали тимчасових або некритичних фінансових труднощів і в змозі подолати їх, адже діючі підприємства - це робочі місця, сплачені податки і підтримка економіки, завдяки чому Україна має шанс зберегти економічно активні підприємства.

Список використаних джерел

1. Кодекс України з процедур банкрутства від 18.10.2018 № 2597-VIII із змін. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text> (дата звернення 15.03.2025)
2. Вечірко І.О. Проблеми узгодження процесуальних норм Кодексу України з процедур банкрутства та Господарського процесуального кодексу України. Юридичний науковий електронний журнал. Випуск №2, 2024. С. 166 – 169.
3. Мовчан О.В. Сайт Верховної Ради України. URL: https://www.rada.gov.ua/news/news_kom/249471.html.
4. Гринчишин Ярослав. Превентивна реструктуризація як новий тренд законодавства про неплатоспроможність .Облік і фінанси, № 2 (92), 2021. С.56 – 60.
5. Циганович О.В. Превентивна реструктуризація боргів, як спосіб запобігання банкрутству. Правничий часопис Донецького національного університету імені Василя Стуса. 2024. № 2. С. 127–139. DOI 10.31558/2786-5835.2024.2.13.
6. Степанова Т.В. Щодо поняття та характерних рис арбітражного керуючого. Правова держава. 2016. № 23. С. 94–99.

Вербоватий Андрій Віталійович

аспірант кафедри публічного управління та менеджменту Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

РОЗВИТОК ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОБРОЧЕСНОСТІ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ: ДОСВІД ЄС ДЛЯ УКРАЇНИ

Розбудова доброчесності головний аспект реформування публічного управління на шляху України до Європейського Союзу. Одним із важливих напрямів цих змін можна вважати впровадження цифрових технологій, які забезпечують підвищену прозорість, зниження корупційних ризиків та ефективне управління публічними ресурсами. Європейський Союз має значний досвід у використанні цифрових інструментів для забезпечення

добročесності в публічному управлінні, який може стати цінним орієнтиром для України.

На сьогодні в органах публічного управління України активно впроваджуються цифрові технології. Проте, як зазначає С. Квітка, існуючі структурні підрозділи (відділи, управління, сектори) не в повній мірі відповідають сучасним потребам у сфері інформатизації державного управління та реалізації концепції «електронного урядування» [3, с. 23]. Відтак, інтеграція України до Європейського інформаційного простору має супроводжуватися вивченням передових практик цифрової трансформації публічного управління в країнах ЄС та їх адаптацією до національних реалій.

Україна, як країна-кандидат на членство в ЄС, повинна враховувати досвід Європейського Союзу при впровадженні цифрових інструментів для забезпечення доброчесності в публічному управлінні. Розвиток цифрового маркетингу та використання електронних платформ зможуть покращити взаємодію між державними органами та громадянами, зробити публічне управління більш відкритим і прозорим.

Теоретичні аспекти цифровізації публічного управління висвітлювали у своїх роботах В. Куйбіда, О. Карпенко, В. Наместнік. Дослідження досвіду ЄС та можливостей цифровізації публічного управління в Україні проводили такі науковці, як Н. Вовк, О. Марковець, В. Пилаєва та інші.

Головною метою цифрової трансформації публічного управління є забезпечення ефективної взаємодії між громадянами та органами влади, що передбачає створення екосистеми, в якій громадянин автоматично і в проактивному режимі отримуватиме необхідні йому послуги.

Німеччина та Велика Британія були одними із лідерів у розвитку сучасної системи публічного управління. Вони запровадили інноваційні цифрові рішення для автоматизації адміністративних процесів та підвищення прозорості управління, що сприяло ефективнішій взаємодії держави з громадянами і бізнесом.

У своїй роботі П. Ведмідь, аналізуючи досвід Естонії показує, що країна зробила стратегічний вибір на користь цифрового управління. Одним із напрямків цього процесу стало впровадження державного проєкту «Електронна Естонія», що сприяло значному скороченню бюрократичної тяганини, за якою громадяни мали взаємодіяти з численними відомствами. Завдяки цьому проєкту, 99% державних послуг стали доступні громадянам у електронному вигляді та можуть отримувати послуги в зручний для них час і в будь-якому місці [2, с. 18].

Впровадження цифрових технологій у систему управління персоналом публічної служби передбачає використання інформаційно-комунікаційних технологій під час відбору кадрів та оцінки якості діяльності службовців. Наприклад, можна інтегрувати спеціальні мобільні додатки для обліку роботи службовців під час надзвичайних ситуацій, воєнного часу чи пандемій, щоб більш ефективно відслідковувати змішану діяльність (онлайн та офлайн).

М. Білецький зазначає, що у 2018 та 2020 роках Данія очолювала рейтинг країн за рівнем розвитку електронного уряду, тоді як у 2016 році займала лише 9-ту позицію. Такий стрімкий прогрес став можливим завдяки якісній розробці та успішній реалізації Національної стратегії цифровізації публічного управління [1].

Аналізуючи досвід Італії, можна зазначити, що хоча культура цифрової публічної комунікації поступово стає популярною серед державних органів, в Італії переважають односторонні соціальні платформи. Однак з часом з'являються нові методи взаємодії та участі громадян, що орієнтовані на активне залучення громадян до процесів управління. Завдяки розвитку цифрових комунікаційних засобів в Італії збільшилися комунікаційні потреби державних адміністрацій, що сприяло вдосконаленню взаємодії з громадянами.

Отже, цифровізація публічного управління головний чинник забезпечення прозорості, підзвітності та доброчесності державних інституцій. Досвід країн ЄС, зокрема Данії, Естонії, Німеччини та Великої Британії, підтверджує ефективність цифрових рішень у боротьбі з корупцією та вдосконаленні держуправління. Адаптація найкращих європейських практик сприятиме інтеграції України в європейський інформаційний простір, покращенню взаємодії влади з громадянами, оптимізації адміністративних процесів і підвищенню довіри суспільства до державних інституцій.

Список використаних джерел

1. Білецький М. Міжнародний досвід використання цифрових технологій в публічному управлінні. *Наукові перспективи (Naukovі perspektivi)*. 2024. №11(53). URL: <https://surl.gd/rgajhy>.
2. Ведмідь П.В. Особливості інформаційно-комунікаційної політики органів публічного управління зарубіжних країн. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. Серія: Державне управління. 2020. № 6. С. 35.
3. Квітка С. А. Державне управління та цикли в розвитку суспільства. *Аспекти публічного управління*. 2017. Т. 5, № 10. С. 22-28.